

05-03-2024

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

ПРИЈЕМА	Организација	Јединица	Број	Врста
	Јединица	Кл.	Број	Датум
			13-1-3-12	

Broj: S1 3 U 043034 22 U
Sarajevo, 26.02.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Efrima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Centar za vještačenje i procjenjivanje „ZENIT“ d.o.o. ul. Vladike Platona br. 3. Banja Luka, Danijel Milošević, advokat iz Banja Luke, ul. Jevrejska 67. Banja Luka, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-947-7/22 od 12.05.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 26.02.2024. godine, donio je slijedeću:

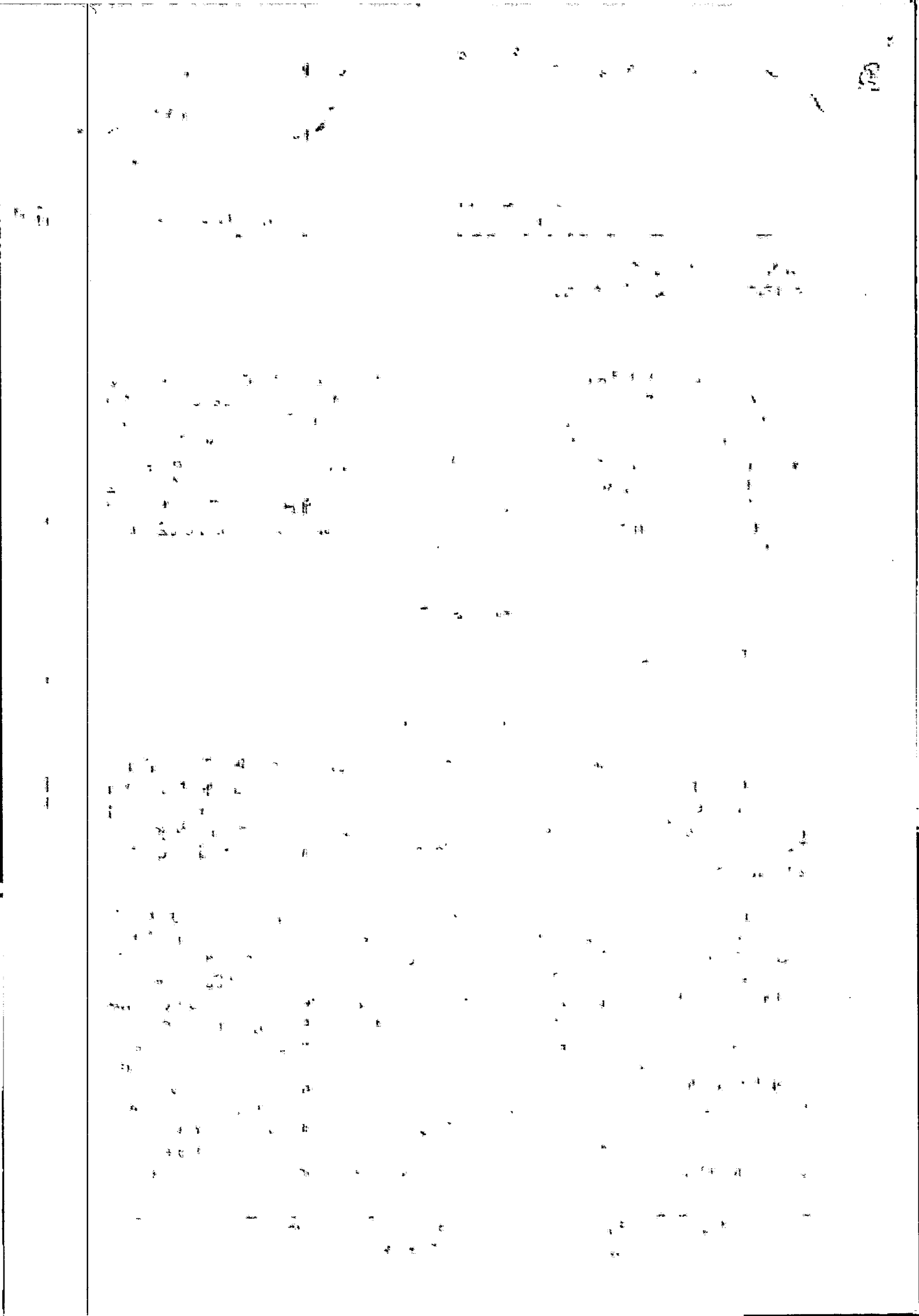
PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, odbijena je kao neosnovana žalba ponuđača Centar za vještačenje i procjenjivanje „Zenit“ d.o.o. Banja Luka, izjavljena na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: V-5.6442/22 od 17.03.2022. godine, ugovornog organa Željeznice Republike Srpske a.d. Doboj. Stavom 2. je odbijen zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora iz svih zakonom propisanih razloga. U tužbi navodi da izabrani ponuđač „EKONOMSKI INSTITUT“ d.o.o. Banja Luka, ne ispunjava osnovni element vršenja procjene, jer iz rješenja Ministarstva pravde RS broj: 08.040/704-16,1/11-2 od 01.12.2017. godine, proizilazi, da isti ne ispunjava uslove za obavljanje mašinske, građevinske i elektro-tehničke oblasti odnosno specijalnosti. Uvidom u predmetno rješenje može se konstatovati, da izabrani ponuđač ima ovlaštenje samo i jedino za vršenje procjene iz ekonomske oblasti, a što je regulisano Zakonom o vještaciima RS. Tužitelj navodi, da u tenderskoj dokumentaciji precizno stoji, da je za poslove izrade navedene procjene potrebno vještačenje iz više različitih oblasti i da izabrani ponuđač nije dostavio dokaz, da ima ovlaštenje za obavljanje vještačenja mašinske, građevinske i elektro-tehničke oblasti odnosno specijalnosti i da nije kvalifikovan za učešće u predmetu ove javne nabavke. U tužbi navodi, da je nasuprot izabranom ponuđaču, tužitelj od

nadležnog Ministarstva pravde RS, dobio rješenje za obavljanje poslova vještačenja i procjenjivanja iz svih traženih oblasti. Dalje, tužilac smatra da bi za dostavljene ugovore o djelu, ponuđač trebao dostaviti potvrdu nadležne Poreske uprave odnosno fonda PIO/MIO ili drugi odgovarajući obrazac nadležnog organa, koji glasi na ponuđača, iz koje se može vidjeti da je vještak prijavljen kod ponuđača po nekom od zakonom propisanih osnova. Dostavljanjem slobodne forme ugovora o djelu ne odaje vid neke ozbiljnije i dugotrajnije saradnje. Ako je zakonodavac ublažio uslov učešća na način, što je omogućio da vještaci ne moraju biti stalno zaposleni kod ponuđača, to ne znači da treba napraviti preveliki jaz i odstupanje i tumačiti ovu odredbu u smislu, da je dovoljno dostavljanje ugovora o djelu angažovanih lica bez bilo kakvih pratećih potvrda/obrazaca od strane nadležnih organa u skladu sa odredbama Zakona o poreskom postupku RS, Zakona o doprinosima i Pravilnika o postupku i načinu i rokovima za podnošenje poreskih prijava i prijava za registraciju. Dostavljeni ugovori u dokumentaciji izabranog ponuđača su rušljivi, jer se nigdje ne može vidjeti da su angažovana lica izvršioci - vještaci i nije jasno definisan predmet ugovora vještačenja - procjenjivanje, a u konačnici nigdje se ne vidi pečat vještaka kao ugovorne strane. Tužitelj dalje navodi, da rješenja o imenovanju vještaka iz 2010 i 2011 godine, nisu validna, jer im je isekao rok važenja i da Informacija u vezi postupka obnove rješenja o imenovanju vještaka od strane Ministarstva pravde RS, se zloupotrebljava, jer je donesena 2016. godine, u skladu sa odredbama starog Zakona o vještacima RS. Samim tim Aneks 6 u okviru TD nije validan i ugovorni organ je doveden u zabludu, jer vještaci koji su u timu nemaju važeće Rješenje o imenovanju vještaka, što poteže dalje pitanje krivične odgovornosti direktora izabranog ponuđača. Tužitelj navodi, da je ponuđeni rok izrade procjene nerealan, jer ponuđeni rok od 29 radnih dana nije dovoljan da se izvrši procjena imovine u toj vrijednosti iz ugla nekoliko struka i vještaka. Na kraju predlaže sudu, da uvaži tužbu poništi osporeni akt i predmet vrati tuženom na ponovno odlučivanje ili da tužbu uvaži i donese presudu kojom će poništiti akt i riješiti stvar na način da će presuda zamijeniti poništeni akt, te da tuženu stranu obaveže na snošenje troškova postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i ugovorni organ Željeznice Republike Srpske su predložili sudu da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja, proizilazi da je ugovorni organ Željeznice Republike Srpske, pokrenuo postupak javne nabavke: „usluge za procjenu imovine ugovornog organa“. Dana 01.12.2021. godine, objavljeno je obavještenje o nabavci broj:1373-1-2-387-3-212/21 koje uključuje i obavljene isprave obavještenja o predmetnoj nabavci. Nakon provedenog postupka ugovorni organ je donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: V-5.6442/22 od 17.03.2022. godine, na osnovu koje je ugovor dodijelio ponuđaču „Ekonomski institut“ d.o.o. Banja Luka. Tužitelj je na navedenu odluku izjavio žalbu koja je pobijanim rješenjem tužene odbijena kao neosnovana. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da dostavljena ponuda tužitelja ne ispunjava uslove i nije u skladu sa tenderskom dokumentacijom.

[The page contains extremely faint, illegible markings that appear to be bleed-through from the reverse side.]

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, zakonitost osporenog rješenja nije dovedena je u pitanje stanjem u spisu i tužbenim prigovorima.

U postupcima javnih nabavki svaki ponuđač mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima učestvuje u postupku javne nabavke, ali i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Odredbama člana 53. do 55. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/14) propisano je, da je ugovorni organ dužan tendersku dokumentaciju pripremati u skladu sa ovim zakonom i u skladu sa Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH“, broj: 90/14), koje uputstvo je i doneseno na osnovu ovog zakona. Prilikom pripreme tenderske dokumentacije i specifikacija, ugovorni organ je dužan poštivati principe jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača. Dakle, ugovorni organ je dužan da poduzme sve mjere kako bi se omogućila pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima.

Nadalje, članom 44. stav 1. istog zakona je propisano, da ugovorni organ provjerava i ocjenjuje da li je kandidat/ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor, u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji. Stavom 2. je propisano da ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definiše uslove za kvalifikaciju na način, da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju kandidata/ponuđača u pogledu njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti. Stavom 3. je propisano da minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni. Stavom 4. je propisano da ugovorni organ od kandidata/ponuđača zahtijeva samo one dokaze koji su neophodni, da bi se utvrdilo da li kandidat/ponuđač zadovoljava kvalifikacione uslove koje je postavio ugovorni organ. Članom 50. Zakona propisano je pravo ugovornog organa da u postupku javne nabavke usluga, može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača.

Tačkom 7.2. tenderske dokumentacije ugovorni organ je definisao, da u svrhu dokazivanja profesionalne sposobnosti ponuđači trebaju uz ponudu dostaviti dokaz o registraciji u odgovarajućem profesionalnom ili drugom registru u zemlji u kojoj su registrovani ili da obezbjede posebnu izjavu ili potvrdu nadležnog organa, kojim se dokazuje njihovo pravo da obavljaju profesionalnu djelatnost, koja je u vezi sa predmetom nabavke, između ostalog. Nadalje, tačkom 7.4.1. podtačka a) tenderske dokumentacije definisani su minimalni uslovi u pogledu ispunjavanja tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, na način da ponuđač dostavi dokaz, da u timu ima stručna lica: dva ovlaštena procjenjivača ekonomske struke, tri vještaka arhitektonsko- građevinske struke, jednog vještaka mašinske struke, jednog vještaka elektro-tehničke struke, dok za članove tima koji nisu stalno zaposleni kod ponuđača neophodno je dostaviti ugovor o djelu/ saradnji ili slično kojim se dokazuje da će navedena lica imati na raspolaganju. Tačkom 7.4.2. je propisano, da dokaz o ispunjavanju tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđači potvrđuju na osnovu izjave o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti, potpisanom od strane ovlaštenog lica i ovjerenom pečatom firme, a što čini model obrasca u formi Aneksa 6. Tenderske dokumentacije.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the general situation and the second section deals with the progress of the work.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the results of the work in the field and the second section deals with the results of the work in the laboratory.

3. The third part of the report deals with the conclusions of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the conclusions of the work in the field and the second section deals with the conclusions of the work in the laboratory.

4. The fourth part of the report deals with the recommendations of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the recommendations of the work in the field and the second section deals with the recommendations of the work in the laboratory.

5. The fifth part of the report deals with the summary of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the summary of the work in the field and the second section deals with the summary of the work in the laboratory.

6. The sixth part of the report deals with the bibliography of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the bibliography of the work in the field and the second section deals with the bibliography of the work in the laboratory.

7. The seventh part of the report deals with the appendix of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the appendix of the work in the field and the second section deals with the appendix of the work in the laboratory.

8. The eighth part of the report deals with the index of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the index of the work in the field and the second section deals with the index of the work in the laboratory.

9. The ninth part of the report deals with the conclusion of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the conclusion of the work in the field and the second section deals with the conclusion of the work in the laboratory.

10. The tenth part of the report deals with the final remarks of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the final remarks of the work in the field and the second section deals with the final remarks of the work in the laboratory.

Shodno navedenom, ovo sudsko vijeće ističe da je ispravno tuženi odlučio kada je odbio prigovor tužitelja, koji se odnosi na činjenicu da izabrani ponuđač ima ovlaštenje samo i jedino za vršenje procjene iz ekonomske oblasti, a ne i ovlaštenje za obavljanje vještačenja mašinske, građevinske i elektro-tehničke oblasti, zbog čega je njegova ponuda neprihvatljiva. Naime, ugovorni organ je tenderskim dokumentom jasno precizirao predmet nabavke, koji se odnosi na procjenu imovine i uslove u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti, pa je propisao da ponuđači u timu moraju imati stručna lica ekonomske struke ovlaštena za vršenje poslova procjene, te zatim da imaju određena lica za vršenje poslova vještačenja iz oblasti građevinske, mašinske i elektro struke. Uvidom u spis predmeta i ponudu izabranog ponuđača, ovo vijeće je utvrdilo da je ispravan stav tuženog zauzet u pobijanom aktu, da ponuda izabranog ponuđača ispunjava uslove predviđene tenderskom dokumentacijom. Naime, iz sadržaja ponude izabranog ponuđača proizilazi da je izabrani ponuđač dostavio aktuelni izvod iz sudskog registra broj: 057-0-Reg-Z-22-000338 od 26.01.2022. godine, rješenje broj: 08.040/704-16.1/11 od 01.03.2011. godine i rješenje broj: 08.040/704-16.1/11-2 od 01.12.2017. godine Ministarstva pravde RS iz kojih proizilazi da isti ispunjava uslov koji se odnosi na sposobnost obavljanja profesionalne djelatnosti. Tužitelj pogrešno percipira predmet javne nabavke kada ističe da sam ponuđač mora biti ovlašten za pružanje usluge vještačenja te u tom kontekstu neosnovano ukazuje na nepravilnosti ponude izabranog ponuđača, jer predmet javne nabavke nije pružanje usluge vještačenja, nego procjena imovine. Niti jednim dijelom tenderske dokumentacije, ugovorni organ nije propisao da sam ponuđač mora biti ovlašten za obavljanje vještačenja, nego je istom ostavio na dispoziciju angažnam stručnih lica za vršenje poslova vještačenja iz traženih oblasti, sve u skladu sa citiranim odredbama Zakona o javnim nabavkama. Imajući u vidu da je ugovorni organ traženi uslov postavio u skladu sa zakonom i da je ponuda izabranog ponuđača u cijelosti ispunila zahtjeve iz tenderske dokumentacije, to je sud utvrdio da je ovaj prigovor iz tužbe neosnovan.

Dalje, netačno tužitelj u tužbi navodi da za dostavljene ugovore o djelu ponuđač treba dostaviti potvrdu nadležne poreske uprave, odnosno fonda PIO/MIO ili drugi odgovarajući obrazac nadležnog organa koji glasi na ponuđača, a iz koje se može vidjeti da je vještak prijavljen kod ponuđača po nekom od zakonom propisanih osnova. Postavljeni uslov iz tenderske dokumentacije kojim se zahtjeva dostavljanje ugovora o djelu, ugovorni organ je odredio u skladu sa članom 50. Zakona koji ga ovlašćuje da postavi uslove na osnovu kojih će izvršiti provjeru i ocjenu sposobnosti ponuđača da izvrši ugovor. Ugovorni organ nema uporište da zahtjeva od ponuđača da prilikom predaje ponuda imaju u random odnosu stručno osoblje, pa samim tim isti nije ni mogao zahtijevati dostavljanje dodatnih pratećih potvrda/ obrazaca od strane nadležnih organa koje tužitelj navodi. Ponuda izabranog ponuđača formulisana je u skladu sa zahtjevima tenderske dokumentacije, zbog čega je sud i ovaj prigovor iz tužbe ocijenio kao neosnovan.

Nije osnovan ni prigovor koji se odnosi na činjenicu da rješenja o imenovanju vještaka izabranog ponuđača nisu validna jer datiraju iz 2010 i 2011 godine i da se Informacija u vezi postupka obnove rješenja o imenovanju vještaka od strane Ministarstva pravde RS zloupotrebljava jer je donesena 2016. godine u skladu sa odredbama starog Zakona o vještacima RS koji nije u primjeni od 2017. godine. Naime, pravilno je tuženi utvrdio da se u vrijeme imenovanja vještaka primjenjivao Zakon o vještacima RS ("Sl. glasnik RS" br. 16/05 i 65/08) na osnovu kojeg je

[The page contains extremely faint, illegible text that appears to be a list or a series of entries. The text is scattered across the page and is too light to transcribe accurately.]

propisano da se nakon isteka perioda imenovanja od šest godina, bez podnošenja zahtjeva za ponovno imenovanje, vještaku produžava mandate na period od narednih šest godina. Slijedom navedenog, osporena rješenja, shodno zakonu koji je važio u momentu njihovog donošenja, su na snazi ukupno 12 godina od dana donošenja, što znači da su rješenja o imenovanju vještaka i dalje validna. Takođe, odredbom člana 35. (novog) Zakona o vještacima ("Sl. glasnik RS" broj: 74/17) je propisano da vještaci imenovani u skladu sa odredbama (starog) Zakona o vještacima RS ("Sl. glasnik RS" br. 16/05 i 65/08) nastavljaju sa obavljanjem dužnosti do imenovanja vještaka po odredbama ovog zakona.

Dalje, tačkom 9.1. tenderske dokumentacije je propisano da je kriterij za dodjelu ugovora ekonomski najpovoljnija ponuda, a ponude se ocjenjuju na osnovu kriterija: cijena 60% i rok za izvršenje usluge 40%. Kriteriji koji se odnosi na rok za izvršenje usluge, ugovorni organ nije ograničio određivanjem minimalnog broja dana. Dakle na ponuđačima je bilo da sami odrede rok izvršenja usluge odnosno period u kojem mogu da izvrše procjenu imovine društva. Shodno tome, ugovorni organ nije imao zakonsko uporište da odbije ponudu zbog uvjerenja da usluga neće biti izvršena u navedenom roku. Suprotno navedenom isti je cijenio dostavljenu bankarsku garanciju za ozbiljnost ponude kao i postupanje izabranog ponuđača u skladu sa članom 57. stav 1. Zakona. Traženjem garancije za ozbiljnost ponude i garancije za dobro izvršenje ugovora, ugovorni organ se zaštitio od neozbiljnih ponuda, pa je sudsko vijeće i ovaj tužbeni prigovor ocijenilo kao neosnovan.

Takođe, netačni su i navodi iz tužbe da je ponuda tužitelja bila ekonomski prihvatljiva te da nije prihvaćena iz razloga koji nisu relevantni. Tužitelj je bio u obavezi da dostavi potvrde dugih ugovornih strana o uredno izvršenim uslugama. Obzirom da tužitelj iz objektivnih razloga nije pribavio tražene potvrde, pravilno je ugovorni organ postupio kada se obratio ugovornim stranama sa zhtjevom da se potvrde dostave. Potvrde koje su privredna društva dostavila nisu ispunjavale uslove propisane članom 48. stav 3. Zakona o javnim nabavkama jer nisu sadržale podatke o visini vrijednosti ugovora, a što je za rezultat imalo nedostavljanje ponude u skladu sa uslovima iz tenderske dokumentacije. Dodatno, ponuda tužitelja je u suprotnosti sa tačkom 7.4.1. tenderske dokumentacije kojom su definisani uslovi za kvalifikaciju. Navedeno iz razloga jer je tužitelj dostavio licence za lica Milivoje Đurić broj: 256-325/19 i za lice Milanka Ivaniš broj: 15-23/19 obje sa rokom važenja do 31.12.2020. godine. Imajući u vidu navedeno, ispravno je tuženi odlučio da ponuda tužitelja shodno odredbi člana 68. Zakona o javnim nabavkama, ne ispunjava uslove za kvalifikaciju zahtjevane tenderskom dokumentacijom.

Takođe, ispravna je odluka tuženog da ne razmatra navode koji se odnose na postupanje ili ovlaštenje vršioca dužnosti direktora javnih preduzeća. Istaknuti prigovori ne spadaju u nadležnost odlučivanja tuženog i isti su inkopatibilni sa Zakonom o javnim nabavkama. Ostale prigovore iz tužbe sud nije posebno obrazlagao jer isti nisu bili od uticaja na drugačiju odluku suda.

Konačno, ovo vijeće cijeni da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa i u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. i člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). Citirana zakonska odredba propisuje da je drugostepeni organ dužan odgovoriti na sve navode iz žalbe žalitelja, te propisuje šta sve treba da sadrži

obrazloženje rješenja tj. zaključka i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje, kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

